

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 160.

V Ljubljani, v torek 16. julija 1895.

Letnik XXIII.

Govor poslanca Robiča za Celje.

(V drž. zboru dne 10. julija t. l.)

Akoravno so mi gospodje tovariši naklonili čast generalnega govornika, vendar bodem kolikor mogoče ob kratkem obrazložil svoje stališče ter nasprotnim govornikom odgovarjal le najbistvenejše.

Vprašanje celjsko je povsem tako jasno, da le bistro vsega ponovim. Poslanca dr. Kraus in Halwich sta opetovano naglašala, da hočemo posloveniti nemški šolski zavod. To ni istina. Mi le hočemo samostojno dvojezično gimnazijo in nemške gimnazije Nemcem nihče ne jemlje. (Tako je!)

Gospod poslanec dr. Kraus se je pri tem vprašanju izjavljal tudi o ljudski šoli na Spodnjem Štajerskem, dasi niso na vrsti ljudske šole. Z ozirom na pravilni red ne govorim o ljudskem šolstvu, toda odločno moram zavračati njegove napade na slovensko duhovščino. To vendar ni čudno, če slovenska duhovščina slovenskih otrok noče v verouku poučevati nemški. (Prav dobro!) Da je isti gospod poslanec celó nesrečo, ki je vsled potresa zadela Slovence in Nemce v Ljubljani, spravil v razgovor, to ni plemenito in ne taktno.

Gospod poslanec Kokoschinegg je grajal mariborsko gimnazijo ter gledé discipline in razmerja med nemškimi in slovenskimi dijaki povedal toliko neresničnega, da je gotovo zajemal iz jako kalnega vira.

Kdor pozna razmere na mariborski gimnaziji in ondotno izvrstno disciplino, kakor jaz, mora odločno zavračati take napade. (Dobro! Dobro!) Toda napaka je, katero je gospod Kokoschinegg javno naglašal, da je ravnatelj rojen Slovenec. (Klici: To je sločinstvo!)

Predgovornik dr. Menger je trdil, da imajo Slovenci pet slovenskih gimnazij, toda pozabil je naštetih jih. (Klici: Tako je!) Neumevno mi je, kako se more kaj tacega trditi, kakor mi je neumevna trditev dr. Mengerja, da Žalec šteje 1400 prebivalcev, dočim jih ima le 657.

Znano je, da je čisto kulturno in pedagoško vprašanje sedaj postalo politično. Mala stvar je vsled vedne agitacije, o kateri bi dr. Foregger vedel mnogo povedati, postala velepomembna. Iz prepira za nekaj dvojezičnih gimnazijskih razredov je nastalo veliko državno vprašanje. Z mirno vestjo rečemo, da mi k temu nismo pripomogli. (Tako je!) Mi nismo nikdar zahtevali samostojne gimnazije. Pred leti smo zahtevali, naj vlada administrativnim potom ustanovi vsoporednice. To bi se bilo zgodilo brez hrupa, kakor v Mariboru, in vprašam gospoda dr. Kokoschinegga, ali je vsled tega trpel nemški značaj mariborskega mesta? Tu se gre le za dvojezične vsoporednice, na katerih se bodo trije predmeti učencem razlagali v materinem jeziku. (Čujte!) In s tem rušimo nemško posest?

Administrativna pot bi bila v tem vprašanju najprimernejša. Zakaj vlada tega ni storila? Prejšnja vlada je naravnost priznala, da tega ni storila zaradi nemške levice. (Tako je!) Prejšnja vlada je rekla v proračunskem odseku:

„Vlada se je zaradi tega odločila za samostojni zavod, ker so se z nemške strani čuli glasovi, vsled katerih se je vlada bala, da bi dvojezični razredi utegnili škoditi nemškemu značaju celjske gimna-

zije. In tej želji je vlada ustregla. Ona noče škoditi nemškemu značaju, temveč hoče le poleg tega ozirati se na slovenske potrebe.“

Saj ni tajnost, da je nemška levica, ali recimo, da so odlični njeni člani več časa bili mnenja, da samostojna dvojezična nižja gimnazija ne more škoditi Nemcem. Le polagoma se je nemška levica umikala in udajala nemškim nacjonalcem, tako da je prišlo do razpada koalicije. Vprašam: Ali si je nemška levica s tem postopanjem pridobila zahvalo nemških nacjonalcev, ali sta se zblížali te dve stranki? Gotovo ne! Berimo glasila nemških nacjonalcev in prepričamo se, kako gospodje sodijo o tem.

Ker skoro vsi protigovorniki trdijo, da bi v tem slučaju mogel pravo ukreniti le deželni zbor, oziroma deželni šolski svet, moram vendar malo označiti postopanje štajerskega dež. zbora in liberalne stranke na Štajerskem. V predlanski 18. seji so stavili predlog, ki pričakuje od vlade, da ne bode — to je izrecno izraženo v predlogu (Čujte!) — ne v Celju, ne zunaj Celja ustanovila dvojezične nižje gimnazije; deželni zbor je tudi ugovarjal proti vsakemu koraku na kulturnem polju v korist Slovence. (Čujte! Čujte!) In ta predlog, ki v narodnem oziru štajerskim Slovcem odreka vsako pravico (Tako je!), ki hoče Slovence ponižati do državljanov druge ali še nižje vrste, so podpisali vsi liberalni veleposestniki, na čelu jim deželni glavar štajerski. (Živahni klici: Čujte! Čujte! Sramota!)

Na tako postopanje smo mogli mi odgovoriti le z izstopom iz dež. zbora. Priznam, da je po našem izstopu, gotovo vsled vpliva katoliško-konservativne stranke, dež. zbor pritrdil predlogu, ki je že po obliki milejši nasproti Slovcem, ki ni tako strasten in oduren, kakor prvi.

Pa tudi s tem predlogom nas zavračajo na dež. šolski svet. Toda te poti ne moremo nastopiti. V dež. šolskem svetu štajerskem ni nobenega Slovenca, dasi je na Štajerskem dobra tretjina slovenskega prebivalstva. Dalje pa imamo Slovenci s štaj. dež. šolskim svetom žalostne izkušnje. V premnogh slučajih, ko se je šlo včasih za malenkostne stvari v narodnem oziru, smo morali iskati svoje pravice skozi vse instance do upravnega sodišča. Torej je umevno, da te stvari ne moremo izročiti jedino le blagohotnosti dež. šolskega sveta. Sicer pa je bil dež. šolski svet v tem vprašanji glede Maribora in Celja vprašan l. 1888. Izrekel se je proti dvojezični gimnaziji in kako naj vprašamo isti dež. šolski svet gledé iste stvari!

Kar se tiče kraja, je naravnost smešno, ko nam ponujata gimnazijo v St. Jurju, ki šteje le 367 stanovancev (Čujte!), ali pa v Zalcu, ki jih ima 657 (Čujte! Čujte!) in še to le s pogojem, da se mora vprašati dež. šolski svet, če in kje naj gimnazijo dobimo. (Smeh.) Jasno je, da bi imel pravo deželni šolski svet, ko bi rekel: Ne, tje ne moremo dati gimnazije. (Prav res!) In s tem vprašanjem bi bili tam, kakor pred desetimi leti. (Istina!)

Gimnazija v takem kraju bi bila v početku mrtvorajeno dete; sicer pa ni najmanjšega vzroka, da bi dvojezična gimnazija ne mogla biti v Celju.

Zgodovina celjskega gimnazija pové, da je bila v prvi vrsti ustanovljena za vzgojo duhovnikov. (Tako je!) Statistika dokazuje, da je od nekdanj največ

slovenske mladine obiskovalo to gimnazijo. (Tako je!) Ta gimnazija torej ni nikdar bila nemška posest. (Istina!) In ko bi bila, ali Nemci zgube kaj svoje posesti vsled dvojezične gimnazije?

Nočem preiskavati, zakaj nas tako sovraži nemško - nacjonalno - liberalna stranka štajerska in zakaj ta stranka našemu ljudstvu ne privoščí najmanjšega kulturnega ali gospodarskega napredka, zakaj zasmehuje in zaničuje vse naše težnje, toda kot Avstrijec moram reči: Čvrst slovenski narod, njegov kulturni in gospodarski razvoj, zabranitev njegove germanizacije, je eminentna avstrijska korist. (Živahna pohvala in ploskanje.)

Gospodje, glasujte za pravično stvar. Najgostejša pot do sprave je pravičnost. (Živahna pohvala. Govorniku čestitajo.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. julija.

Poslanska zbornica. (Brzjavno poročilo.) Predsednik naznani, da za danes in jutri izostane večerna seja, ker je zadrževan poročevalec o civilnem procesnem redu, posl. Bärnreuther. Posvetovanje o proračunu finančnega ministerstva se nadaljuje; na dnevnem redu je 17. poglavje, „koleki in takse“. Posl. Scheicher zahteva, da se odpravijo koleki pri časopisih in se pritožuje nad previsokimi pristojbinami za nepremakljiva posestva. Nato se vsprejme 17. poglavje in se prične posvetovanje o poglavju „loterija“. Poslanec Purkhard predlaga, da se odstrani mala loterija; ravno isto zahteva poslanec Roser že v tridesetič. Potem se vsprejme poglavja „loterija“, „mitnice“ in „dvorna in državna tiskarna“, in s tem je rešen proračun finančnega ministerstva. Potem sledi proračun trgovskega ministerstva. Posl. Kraus razpravlja v daljšem govoru zistem obrtnih nadzornikov in želi, da se v tem oziru dovolijo različna zboljšanja. Dalje govori o potrebah malega obrta in povdarja z ozirom na Celje, da je treba kaj ukreniti za nemške male obrtnike. Konečno predlaga podržavljenje nekaterih železnic. Posl. Pfeifer predlaga in utemeljuje resolucijo, v kateri pozivlja vlado, da predloži načrt zakona glede belokranjske železnice, ki se ima zgotoviti v letu 1896. (Pohvala pri Slovcih.) Posl. princ Liechtenstein opozarja na neugodno trgovsko bilanco, ki je provzročena vsled trgovske pogodbe in zlate veljave. V imenu trgovskega ministerstva izjavi sekcijski načelnik Wittek, da je že dogotovljena obrtna novela, vendar vladi še ni mogoče, predložiti te predloge še v tem zasedanju. Glede nedeljskega počitka omenja minister, da se mora prepričati o vspehih sedanjega zakona. Glavna dolžnost njegova obstoji v tem, da pravično rešuje naloge svoje stroke. O železniških razmerah bode se pozneje govorilo. Poslanec Klun in tovariši stavijo nujni predlog, da se podeli državna podpora občinam vlitijem okraju, ki so trpele vsled elementarne nezgode. Prihodnja seja jutri.

Nemci proti Celju. Kakor poročamo na drugem mestu, so v soboto v Gradcu klicali vso Nemčijo na pomoč proti dvojezični gimnaziji v Celju in proti nemškim konservativcem, ki so glasovali za

ostavko. Vsa komedija pa ni imela drugega namena, kakor zavarovati si mandate. Bile so rakete, katere so nemški hujšaki spuščali v zrak, osvetljujejo svojo duševno revščino in nemškoliberalno omiko. Tako je besedičil dr. Derschatta, katerega zibel je menda tekla v teutoburškem gozdu: „Ko bi nam voditelji slovenskega naroda stokrat mogli dokazati črno na belem, da je slovenska gimnazija v Celju kulturna in pedagoška potreba, morali bi se vsejedno upirati proti njej že vsled naravnega nagona vsakega naroda, vsled nagona samoobrambe.“ Celje se že pogreza v slovansko „močvirje“, kakor je lepo povedal ta nemški kulturonošec. In taki možje, ki ne priznavajo kulturnih potreb nenemških narodov v Avstriji, se imenujejo liberalce in zaslonbo avstrijske države! Mestni odbornik graški, vitez Hohenburger, je pretil nemški duhovščini, da bodo ž njo nemški govorili, to je, ljudstvo bodo hujškali proti duhovščini, ki pri volitvah ne priporoča liberalnih kandidatov. Jako lepo se je vedel tudi pangerman (?) Morré, ki kot „Revček Andrejček“ hodi gost nemškim kmetom liberalne fraze. Neki dr. Kummer je naglašal, da morajo liberalci tako dolge odrekati kmetom vsako zboljšanje njihovega stanja, dokler ne bodo volili liberalce. To je židovski liberalizem!

Dr. Plener je poslal hebski trgovski zbornici nov dopis, v katerem se znova zahvaljuje za udanostne izraze in izjavlja, da ne sprejme kandidate pod nikakim pogojem, ker je temeljito premislil, predno se je odločil za ta korak. To izjavo bi si bil pač lahko prihranil, ker vsak dobro ve, da kot predsednik skupnega računskega dvora ne more kandidovati za državnozborni sedež. „Ung. Corr.“ piše, da je zvedel iz zanesljivih virov, da ostane predsednikovo mesto pri skupnem računskem dvoru še nekaj časa izpraznjeno, ker se je Plener odpovedal tej časti. Koliko je na tem resnice, ne vemo.

V **Nemčiji** se hočejo zopet natančno prepričati, koliko je v nemškem cesarstvu prebivalcev. Vsled tega so odredili za 1. december zopet ljudsko štetje. Kakor piše „Berl. Corr.“ ima to ljudsko štetje le ta jedini smoter, da se namreč pokaže, kako močna je na Nemškem črna vojska in kako se ta razdeli po posameznih okrajih. Vsakako pa vzbuja ta naredba nove slutnje, posebno, ker se je zadnje štetje vršilo šele leta 1890.

Včerajšnji **narodni praznik v Parizu** se je vršil brez posebnih, pomena vrednih dogodkov. Zbrala se je neštevilna množica radovednega ljudstva na javnih trgih, koder se je predsednik Faure z ministerskim predsednikom majestetično vozil in ga je občinstvo burno pozdravljalo. Priredile so se seveda tudi vsakovrstne veselice, pri katerih gotovo ni vse tako gladko šlo, kakor so mislili prireditelji, kajti, kakor se nadalje brzojavno poroča, je umrla neka plesalka na mestu, muogim se je zažgala obleka in več drugih nesreč. Veselice so trajale celo noč. Klicev: „Živel Faure, živila republika!“ ni bilo ne konca ne kraja.

Anglija. Vspah volitev za spodnjo zbornico kaže se vedno ugodnejši za unioniste; liberalci, posebno pa radikali bodo pa propadli. Liberalcem manjka namreč odločnih voditeljev; bili so tudi premalo složni že pri začetku volitev, kar nam dokazuje že ta okolnost, da niso mogli radi nesložnosti v 130 volilnih okrajih nastaviti svojih kandidatov. Najhujši udarec so pa občutili liberalci vsled tega, ker je propadel njihov glavni vodja in bojevnik Harcourt, katerega je premagal v ključnih izvirnih govorih na volilskih shodih o delavskem vprašanju unionist Drage. Izmed unionistov se posebno odlikuje s svojo zgovornostjo Saunderson; ta je namreč na volilskem shodu v Loughgall povdarjal, da namerava nova vlada odstraniti dozdevno kraljestvo namestnika v Dublinu in osnovati kraljevo rezidenco na Irskem. Včeraj so se vršile volitve v Londonu.

Na Kubu zavzema upor vedno širše kroge. Ustaši so razdejali v zadnjem času več mostov in železničnih cest med postajama Nuevitas in Principe ter sploh vse komunikacijske naprave.

Cerkveni letopis.

Birmovanje v velikonedeljski dekaniji.

Iz Ljutomerskih gor.

Od 4. do 11. julija so mil. knezoškof dr. Mih. Napotnik delili zakrament svete birme po vseh župnijah velikonedeljske dekanije. Ker še v tej dekaniji mil. knezoškof niso birmovali in ker smo slišali, da

jih je Bog s hudo boleznijo obiskal, pričakovali smo z dvojno radovednostjo svojega ljubljenejšega višjega pastirja, da bi jih edenkrat videli od obličja do obličja in da bi se prepričali, koliko da so naše molitve za njih zdravje pomagale. Hvala Bogu, da smo jih videli in slišali in se prepričali, da, če tudi še niso trdnega zdravja, vendar so svojo težavno opravilo povsod točno opravili. Bog pa je bil tudi usmiljen z ugodnim vremenom, kajti ves čas je bilo bolj hladno in le jeden dan malo deževno. Birmovanje se je začelo v Središču dne 4. julija, drugi dan je bil zaradi petka počitek in potem so zaporedoma obiskali vse župnije ter se 12. julija odpeljali od Sv. Tomaža domov. Pri vseh farah je ljudstvo z velikim spoštovanjem sprejelo svojega višjega nadpastirja, topiči so pokali, hiše, križi in cerkve so bile okinčane, fantje in možje so na konjih spremljali mil. knezoškofa in množica ljudstva je klečé prejemale škofov blagoslov. Po krasnih ljutomerskih gorah je bilo nenavadno živo in glasno, posebno v nedeljo pri Sv. Miklavžu in zadnji dan pri Sv. Tomažu, kjer se je 23 duhovnikov zbralo za slovo. Večina teh župnij dohaja nemškemu viteškemu red. Višji in nemški mojster nadvojvoda Evgen je tudi letos v začetku meseca junija te župnije vizitiral, zato se ni čuditi, da je bilo povsod vse v najlepšem redu. Sviti nadvojvoda je bival dva dni tukaj, namreč dne 4. in 5. junija ter si je ogledal ne samo cerkve in farna poslopja, ampak tudi posestva, posebno gorice. Kakor je slišati, namerava tudi med duhovniki nekoliko prestav narediti. Ker se je ta redovna vizitacija jako naglo vršila in ljudje niso znali natanko ne dneva, ne ure, niso se je mogli v tolikem številu udeležiti, kakor kanonične vizitacije mil. knezoškofa, zato pa jim je tudi hitro iz spomina izginila.

Kanonična vizitacija pa bode gotovo majhnim in velikim v dobrem spominu dolgo časa, kajti svečanosti povodom obiskovanja mil. knezoškofa so bile od ljudstva prirejane in ljudstvo se je udeležilo vseh ceremonij in slovesnostij ter zlasti z velikim veseljem poslušalo zveličanske nauke iz ust ljubljenejšega višjega pastirja. Ljudje so se kar čudili, kako zamorejo bolehní škof s tako vnemo in gorečnostjo pridigovati in s tako potrpežljivostjo krščanski nauk izpraševati. O da bi Bog uslišal prošnje duhovnikov in vernikov ter mil. knezoškofu dodelil kmalu zopet trdno zdravje, da bi oni v svoji apostolski gorečnosti laglje in vrlo delovali za čast božjo in zveličanje svojih vernikov!

Socijalne stvari.

Židovska goljufija s turškimi srečkami.

V naši državi se smejo prodajati (po zak. z. l. 1889) samo tiste srečke, ki so pri nas kolekovane. Vseh turških srečk, katerih je do 1.9 milijona, je bilo meseca aprila 1889 kolekovanih 489.000. Na Francoskem je kurz turškim srečkam mnogo (za 10 do 12 gld.) nižji in zato so se nekateri gališki židje skušali s tem okoristiti. Kupili so namreč več sto turških srečk v Parizu in jih prinesli domov. Tu so si pridobili koleke z l. 1888, ki so bili meseca aprila 1889 v rabi, ponaredili so uradni pečat (po največ krakovski) in so tako kolekovane srečke prodajali. Pri vsaki srečki so imeli 8—10 gld. čistega dobička; vsi ljudje, ki so kupili te srečke, so goljufani, ker jih ne smejo rabiti v naši državi v prometu. Ta „duhovita“ špekulacija je nov obroček v verigi zaslug poljskih židov za napredek v prevaroslovju.

Slovstvo.

Uredništvu došlo:

Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. Urejuje Anton Koblar. Letnik V., sešitek 3. — Vsebinska: 1. Konrad Črnologar: Grobni spomeniki v Zatičini. (Konec.) 2. J. Vrhovnik: Janez Debevec. (Konec.) 3. J. Vrhovnik: Nekaj Vodnikov ostaline. 4. Janko Barlé: Obseg ljubljanske škofije pod škofom Hrenom. (Konec.) 5. A. Koblar: Kranjske cerkvene dragocenosti l. 1526. (Dalje.) 6. S. Robič: Kranjski lišaji. (Dalje.) Mali zapisniki. — Tudi ta snopič je jako zanimiv.

Mittheilungen des Musealvereines für Krain. Urejuje Anton Kaspret. Letnik VIII., sešitek 1.

Monsignore Fran Kosar. Opisal dr. Ivan Križanič, kanonik senior Lavantinski. S tem naslovom je nedavno izšla v Mariboru krasna slovenska knjiga. Kar je ob svojem času nadškof goriški Gollmayer pisal Kosarju, ko je ta izdal krasni životopis: Ant. Mart. Slomšek, dargestellt in seinem Leben und

Wirken vom Fr. Kosar“ reki: „Postavili ste visokemu pokojniku spomenik, ki je ravno tako v proslavo rajnemu, kakor tudi v čast gospodu pisatelju; vsem častilcem ranjcega bo vaša knjiga dobro došla“ — reči bi se smelo pisatelju knjige: Monsignore Fran Kosar. Opisal prof. dr. Ivan Križanič v Mariboru, katera je nedavno izšla v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Kdor ne veruje moji sodbi, tolle, lege! Ne boš z lahtno odložil knjige, dokler je ne prečitaš: Tako zanimivo je opisal življenje in delovanje „velikega spirituala slovenskega naroda“ spretnim svojim peresom dobro znani in priljubljeni pisatelj. Pa ne le zanimal te bode umno sestavljen in lepo opisan životopis slavnega pokojnika, za Slomšekom — smelo rečem — prvega domoljubnega duhovnika lavantinske vladikove, nego i nagibal te bode k posnemanju njega bogoljubnih čednostij in domoljubnih vrlin.

S koristjo in veseljem bode čital izvrstni životopis vsak Slovenec, kmet in gospod; ali jaz bi jo posebno rad videl v rokah slovenskih dijakov. Tukaj dijak, slovenski nadopolni, imaš vzor marljivega, najizvrstnejšega, pobožnega in čistega dijaka, vsestransko neumorno delavnega moža, moža najčistejšega, nevpogljivega značaja, vzor pravega bogoi domoljuba. Veruj mi, da mora človek biti najpreje bogoljub, ako hoče biti pravi domoljub. Ora et labora! Vera in narodnost — kako lepo je slavni pokojnik strinjal to oboje! „Veren katoličan in vrl narodnjak“ — to je bilo vodilo njegovega življenja.

V novejšem času se povdarja le narodnost in zopet narodnost, „čista narodnost“ brez ozira na vero. Fraza! Rodoljubje brez trdne podlage sv. vere je jalovo, v kritičnih momentih nezanesljivo, omahljivo.

Vsak rodoljub bridko obžaluje nemili razpor, ki razdvaja sinove iste matere Slovenije že nekaj let. Kako uspešno so delovali slovenski rodoljubje dokaj let vzajemno pod zastavo: vse za vero, dom, cesarja! Ali ti časi so minoli. Mlajši so povzdignili zastavo z napisom: „Narodnost, brez ozira na vero.“ In kdor na njihovo zastavo ne prisega, je brezdominec. Ali pod to bandero je sloga nam nemogoča. Zakaj ne? Povedalo in pisalo se je že stokrat. Beri pretehtne razloge v Kosarjevi knjigi: „Kato-liška cerkev in njeni sovražniki“ ali vsaj odlomke iz krasne te knjige v Križaničevem životopisu Frana Kosarja cap. IX. (Kosar, čist narodnjak kot zlato.) Zato še jedenkrat: tolle, lege! Ne bode ti žal. Cena knjigi 50 kr., po pošti 55 kr.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. julija.

(Duhovniške izpremembe v ljubljanski škofiji.) C. g. Viktor Köchler v Boštanju je premeščen v Smartno pri Litiji. Novo nameščena sta č. gospoda: dr. Aleksij Ušeničnik kot drugi kapelan v Stari Loki, Anton Oblak kot kapelan v Boštanju.

(Iz deželnega šolskega sveta.) V seji dne 4. t. m. je dež. šol. svet kranjski radi imenovanja članov v izpraševalno komisijo za ljudske meščanske šole za prihodnjo triletno dobo in nameščenja dveh učiteljskih mest na tukajšnji pripravnici stavil predloge na naučno ministerstvo. Dalje je sklenil, da se ustanove: trirazrednica v Igvasi pri Starem Trgu, dvorazrednica na Muljavi in v Gaberju ter enorazrednica na Krki razširi v dvorazrednico. Nadučiteljsko službo v Vel. Laščah je dobil učitelj v Žužemberku g. Jos. Schmoranzner.

(Osebnosti.) Vsled sklepa upravnega sveta južne železnice sta dobila z ozirom na izredne za-sluge posebno odlikovanje načelnik ljubljanske postaje g. Evgen Guttman in prometni kontrolor Henrik Stumpf, za višja oficijala sta imenovana gg. Karol Franz in Karol Hubinger, v višji plačilni razred so uvrščeni oficijali gg. Anton Seunig, Jos. Gamilšek, Jan. Tajkal, za adjunkta sta imenovana ekspeditor Jan. Tonsern in asistent Maks Sertič; nadalje je uvrščen v višji plačilni razred postajni ekspedijent Jan. Cerar in 50 nižjih služabnikov.

(Organizacija meščanskega stavbinskega društva v Ljubljani) prav krepko napreduje. Pripravljalnemu odboru posrečilo se je pridobiti za društvo izvrstno tehnično moč, namreč arhitekta gospoda R. Göbel-a, kateri je med drugim zgradil popolnoma samostojno velikansko poštno in finančno postopje v Trstu in se pri tej priliki skazal za večšaka prve vrste. Društvo bode tedaj svoji nalogi

v vsakem oziru kos. Želeti bi bilo tedaj, da se hišni gospodarji zaradi pojasnil v stavbenih zadevah že sedaj obrnejo do društva. Potrebna pojasnila daje začasni tajnik gosp. dr. Viktor Zupan.

(Zrelostni izpit v Novem mestu) je delalo od 10. do 13. julija 21 domačih gimnazijskih abiturientov in 4 privatisti. 17 jih je izvršilo izpit ugodno, mej njimi 2 z odliko, 4 so bili reprobirani na dva meseca (mej njimi 1 eksternist), 4 pa na jedno leto (mej njimi 2 eksternista.)

(Agentje.) Z Gorenjskega se nam poroča: Ze večkrat so tožili slovenski časopisi, v prvi vrsti „Slovenec“, zaradi židovskih agentov, ki se klatijo s težkimi bisagami po deželi, zlasti po radovljiškem in kranjskem okraju. Ti ljudje še niti vsi niso naši državljani, ampak priroma jih prav veliko čez Sotlo. Do zdaj so ti možje s kljukastim nosom pri nas po Gorenjskem navadno s suhim blagom, kakor suknom narejenim iz starih cunj ali pa prav prebito preležanim, kozolce preobračali, zdaj pa ponujajo že mokro blago okoli ter prav pošteno mažejo gostoljubnega slovenskega kmeta. Hočejo namreč zdaj že več znati, kakor suhe hruške peči. Zlasti gostilnice in prodajalnice, pa tudi vinski trgovci že niso več varni pred njimi. Tem ponujajo svoje esence in ekstrakte in Bog vé še kacega spaka, in učé, kako se vino, jesih, žganje (brinovec, slivovec in tudi „ta grenči“) dela. Če pojde tako naprej, pa se človek kmalu na Gorenjskem v nobeno gostilno ne bo upal. Seveda dajejo ti kljukonosci tudi na upanje, ali gorje ti, če ne plačaš, kmalu imaš zavrt vrat. Tako žrtvo zahtevala je znana židovska firma Pollak (menda iz Prage, c. kr. sodnija v Kranju že vé kje), ki je citirala neko žensko pred sodnijo zaradi zamujene plače za svoje esence. Ljudje vedó povedati, da je bil jesih, napravljen iz teh židovskih esenc, zelo zelo hud, žganje in pa tudi „ta grenči“, nekda „za nič“, če prav našega gorenjskega kmeta žilavi želedec marsikaj prenese. Ker „kšeft“ ni šel, žena ni mogla žida plačati; imela je tudi še ta pregrešek, da je ljudem povedala, kako je prebrisana. Dotični agent jo prime pred sodnijo v Kranju, žena seveda je pravdo zgubila, pa tudi Abrahamovič je moral iti prazen, ker na dotičnem posestvu je bil že drug intabuliran. Če je bila tudi dotična firma obsojena zaradi ponarejanja živil, ne vemo. Slavna c. kr. okrajna glavarstva pa opozarjamo, da po svojih žandarmerijah večkrat pretipljejo žepe in bisage takim ljudem in jim prepovedano blago konfiskujejo. Torej pozor na take tiče!

(Občni zbor sovlastnikov meščanske vojašnice v Ljubljani) je bil zadnjo nedeljo. Ravnatelj gosp. Trtnik je poročal o poškodbah vsled potresa. Ker bodo poprave stale do 6000 gld., letos člani ne dobé izplačane dividende. Dohodkov je bilo 2643 gld. 59 kr., stroškov 1133 gld. 22 kr. Polkovnik Seemann nasvetuje, da se ravnateljstvo obrne na vojno ministerstvo zaradi povračila vodne naklade, g. Drelse pa predlaga, da se naprosi dež. vlada zaradi podpore in brezobrestnega posojila. Če se to ne doseže, naj se poslopje porabi za stanovanja ali pa proda. Pri dopolnilni volitvi so bili izvoljeni v ravnateljstvo gg.: Lahajner, Lokar, Putrih in Stedry.

(Ogenj) je nastal v nedeljo zjutraj ob 1/3. uri v Novem mestu na Kapucinskem trgu. Pogorelo je mestno skladišče tik drevoreda. Kdo je zažgal, se ne vé; pravijo, da se je užgal les po ugašenem apnu, ki je pripravljen za zidanje novega davkarskega poslopja. Ogenj je vničil tudi jedno mestno brizgalnico, stroj za razkuževanje, dalje mnogo žaganic in desk, tako da škoda znaša okoli 3000 gld. Skladišče je bilo zavarovano. Pri vsej nesreči je bila še velika sreča, da je bilo ozračje popolno mirno in vse strehe na okoli premočene od prejšnjega naliva. Ko bi bil požar jedno noč preje, gotovo bi nastala velika nesreča, ker skoro vsa gospodarska poslopja v bližini — „na Saneah“ — so s slamo krita in lesena.

(Iz Mokronoga) smo dobili dne 13. julija sledeči dopis: Čitajoč dopis v ponedeljskem „Narodu“, nismo vedeli, ali bi se na prvi hip smejali domišljijam zavrtnega dopisuna ali pa jezili nad tacim zavijanjem resnice. Zares smo z ogorčenjem primorani dotičnim lažnjivim besedam odgovoriti ter našega spoštovanega gospoda poslanca dr. Ignacija Zitnika javno pred svetom pohvaliti, da tako

možato in neustrašljivo nastopa nasproti nekaterim hinavcem, ki svoje volilce slepe s sladkimi besedami in donečimi frazami. G. Zitnik pak v tem pogledu nikdar ni tako mislil — in kolikor ga mi poznamo — bode tudi v prihodnje imel vedno le koristi in blaginjo svojih volilcev pred očmi! Zato se mora poštenemu človeku gnjusiti, ako bere tako neosnovan dopis, kakoršen je bil v ponedeljek v „Slovenskem Narodu“, v katerem nepoklican — nemara še volilec ni — zakotni dopisun blati poštenjaka — poslanca, očitajoč mu besede, kojih nikdar govoril ni! Zakaj dotičnik ni nastopil pri shodu na oder, da bi bil odgovarjal in pobijal poslančeve besede, ki nam jih je govoril prav iz srca!? Poguma mu je manjkalo! Mislil si je, da je boljše doma pri mizi „s trudom in potom“ svojega obraza skovati kratek, z lažmi podprt dopisek, ter ga poslati v deželo, da se bode potem svet čudil njegovi duhovitosti kakor pa javno odgovarjati pred ljudmi. Oho, mi dobro poznamo take tiče, ki se ustijo za hrbtom in pri polni čaši vina, v javnost pred ljudstvo pa si ne upajo! Zakaj g. dopisnik ni povedal doslovne poslanca g. Zitnika besed, s kojimi je s številkami dokazoval, kako naši deželni očetje skrbje za blaginjo Kranjske dežele? Kedaj je g. dopisnik še čul tako plemenite besede iz ust slovenskega duhovnika: „Neumnost je najdražja reč na svetu! Zato je neobhodno potrebno, da se naše slovensko ljudstvo naobražuje — in vsled tega so šole prepotrebne in koristne!“ Mari je še kedaj kak poslanec iz nasprotnega tabora javno pred ljudstvom zagovarjal tako pošteno učiteljski stan, rekši, da učitelj mora danes mnogo učiti se, vsled tega tudi zasluži, da se mu pošteno plača, da zamore svojo družino stanu primerno preživeti. — Znano pa je marsikateremu kranjskemu šolniku, kako se nekoji gospodje poslanci temu stanu kažejo prijazni, kedar česa prosijo; namreč odlični pristaš one stranke se je nekoč izrazil: „No, ti berači nas nadlegujejo zopet“. Učitelji, zapomnite si to in premišljuje, kje so naši prijatelji! Dokler vas potrebujejo, ste jim dobri; a kedar dosežejo svoj namen, vas odrivajo s takimi besedami od sebe. „Clara pacta, boni amici“ naj bode v prihodnje naše geslo! — Dalje še prosimo, da nam g. dopisnik iz Mokronoga v „Narodu“ dokaže, kedaj je g. dr. Zitnik grdil in blatil gospode notarje? On je le govoril, da je ta naprava draga, ter bi bila za kmeta, če bi se podržavila, mnogo cenejša. Kolikor se spominjamo, tako se je glasil njegov govor. Sicer pa nikakor ne oporekamo, da so nekateri naši gospodje notarji v resnici tako naduti, da mislijo, da se človek še-le z juristom prične! O tem bi se lahko rekla še kaka beseda. — Da bi bil g. poslanec grdil Stajerce, o tem pak menda nihče drugi ničesa ne vé, kakor g. dopisnik v svoji domišljiji. Vemo pa, da so nekateri gospodje za drevjem med govorom jako glasni bili — osobito jeden je vedno godel, a v javnost — na odgovor si ni upal. Soditi bi bilo, da je dotičnik, kakor po navadi, malo preveč pogledal v čašo, ker drugače bi ne bil tako glasen! — Konečno še izjavljamo, da tako pisanje, s kojim kdo hoče svetu pokazati in odkrivati nestrpnost slovenskega duhovnika-poštenjaka, zasluži ranjcega Greuterja „pfuj“!

Jeden v imenu mnogih volilcev iz Mokronoga.

(Iz kamniškega okraja.) Dolgo in željno smo pričakovali toplih dni, kar smo slednjič vendar dosegli. V tekočem mesecu smo imeli dovolj gorkote, kajti minimum ob 7. uri zjutraj je bilo 13° C., maksimum pa 18° C. Popoludne pa je bilo po navadi čez 20 stopinj; 2. julija je bilo celó 30.6 stopinj C. Toda najedenkrat se je vreme spremenilo. V soboto je začelo deževati ter je deževalo do zvečer in vzrok tega je bil, da je na kamniških planinah sneg zapadel in se je temperatura v nedeljo zjutraj znižala do 7.3 stopinj C. Tudi zemlja je dobila dovolj mokrote, ker je 4. t. m. padlo dežja 57 mm., 13. julija pa 40 mm.

(Iz Bohinja.) V soboto je bilo celo dopoludne. Vsled tega je narasel hudournik Belca v silno reko. Togotno je divjala po globoki strugi. Ali bila ji je premajhna. Izstopila je in poplavlila in poglenila več njiv in travnikov, pobrala tudi nekaj sena. Most, ki vodi z Bistrice na Nemški Rot, je pretrgala. Otroci, ki so prišli zjutraj še v šolo, se niso mogli vrniti domov. Na hitrem ovinku prav sredi polja je

začela trgati škarpo in nanese ogromno kamenje na travnik. Ali hvala Bogu, da je prav tedaj tudi nehala liti. Voda je hitro upadla in tako ni bilo še večje nesreče. Ljudje pravijo, da ne pomnijo še take Belee. Narasli sta tudi Bistrica in Sava. Ali škode ni delala nobena. Po gorah je obelil sneg in danes imamo zopet najboljše vreme. Sedaj se bo zopet ogrelo. Zakaj toplota se spreminja pri nas zelo hitro. V kratkem času smo imeli v senci 31° C, pa 8° C. Jedenkrat bi skoraj treba bilo kuriti, drugič pa komaj prenašal vročino. — Pretečeni teden je izročevala obrtna družba prodane gozde verskemu zakladu.

(Ljudska šola v Novem mestu) se je zaključila na deški šoli že 3. julija zaradi ošpicev, na dekliški šoli pa 13. julija. V prvi je bilo koncem leta 207 učencev, v drugi pa 116 učenk. — Za prvi gimnazijski razred se je oglasilo k sedanji skušnji 49 učencev.

(Vžitninski davek za pivo.) Iz ravno izdanega izkaza finančnega ministerstva o prihodkih po vžitninskemu davku posnamemo sledeče: Na Kranjskem se je leta 1893 oglasilo v obdačevanje 93.862 hektolitrov piva in sicer v Ljubljani 10.920 in na deželi 82.942 (54.850 samo od Koslerja). Od tega se je plačalo vžitninskega davka skupaj 200.190 gld., reci dvestotisoč sto devetdeset goldinarjev. V celi naši deželi je 9 pivovarn, na Češkem pa 723. Izvažalo iz naše dežele se je 7363 hektolitrov domačega piva.

(Ameriške novice.) V Ely, Minn. se je pred tremi tedni ponesrečil delavec Jan. Bojic iz Nemške Vasi pri Ribnici. Kamen mu je padel na trebuh, da da je umrl. V državi Michingen so jeli štrajkati delavci parobrodne družbe. Zahtevajo povišanje plače. — V Charlestonu je 25. m. m. skočil s tira s skalami naložen voz tovornega vlaka ter ubil 3 osebe, druge tri so pa ranjene. — Pri Peach Springs so našli pol tone težko kepo skoro čistega srebra v vrednosti 8—10.000 dolarjev. — Iz Novega Jorka so se podali zopet letos romarji v Lurd na Francoskem. Vodijo jih usmiljeni bratje. Odrinili so dne 10. julija in sredi septembra nameravajo zopet biti doma. — V državi Čili v južni Ameriki je pogorelo državno-zborniško poslopje; škoda znaša nad milijon dolarjev. — Na praznik sv. Cirila in Metoda je obhajala K. S. K. Jednota veliko slovesnost v Toweru. Vdeležilo se je mnogo delegatov društvenega zborovanja, katero so pričeli s cerkveno slovesnostjo Slovenski bogoslovci so peli slovenske pesmi.

Darila vsled potresa.

Mestnemu magistratu ljubljanskemu došla so nadalje sledeča darila: Zupanstvo občine Hovorany na Moravskem zbirko 16 gld.; neimenovana v Požunu zbirko 5 gld. 51 kr.; gospod Ivan Lachnit, železniški sprevodnik v Šumperku na Moravskem, zbirko 5 gld.; gospa Berta Pokorny v Šumperku 4 gld. 60 kr.; gospod Franc Knauer na Dunaju 4 gld. 20 kr.; J. R. na Dunaju 2 gld. 45 kr.; V. Z. v Rudolfovem 2 gld.; gospodična Mici Lumbe v Šumperku 1 gld. 50 kr.; gospod J. Dolak v Šumperku 30 kr.

Društva.

(Slovensko katoliško društvo za kamniški okraj) ima v nedeljo, 21. julija ob 4. uri popoldne svoj društveni shod v Kamniku pri „Krištofu“. (Ob ugodnem vremenu na vrtu). Govora: 1. Polovičarji. 2. Dunaj in Kamnik.

Telegrami.

Maribor, 16. julija. Včeraj se je vršil napovedani shod nemških volilcev, na katerem so oporekali ustanovitvi slovensko-nemške gimnazije v Celju. Poslanec Kokoschinegg je poročal o dogodkih, ki so se pri obravnavi te točke vršili v drž. zboru, dr. Glantschnigg je opisaval posledice ustanovitve take gimnazije in predlagal resolucijo, v kateri mariborski volilci izjavljajo, da je častna dolžnost vseh nemških poslancev, glasovati v tretjem branju proti državnemu proračunu. Shod ni bil tako sijajen, kakor so se ga nadejali mariborski Nemci.

Laško, 16. julija. Tudi naši nemški tržni očetje so sklicali v soboto volilni shod,

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
raznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

na katerem so izrekli svoje soglasje s sklepi volilnega shoda v Gradcu.

Gradeo, 16. julija. Iz raznih nemških mest in trgov dohajajo poročila o volilnih shodih, na katerih sklepajo Nemci resolucije proti celjski gimnaziji. Tukajšnji poluuraadni list je namignil nemškemu občinskemu odboru, da se taki sklepi ne strinjajo z delokrogom občinskih odborov, ter da bo vlada vse take sklepe razveljavila, in ako bi to ne zadostovalo, da jih bo razpustila zaradi prekoračenja delokroga. Tako je vladni zastopnik pri taki obravnavi občinskega odbora v Kindbergu izjavil, da s tem odbor prekorači svoj delokrog in da je on prisiljen razveljaviti izvršitev takega sklepa.

Celovec, 16. julija. Tudi na Koroško so nacionalci zanesli nemško-liberalno agitacijo proti vstanovitvi celjske gimnazije. Tako je izrekel občinski odbor v Lindu na zgornjem Koroškem nezaupnico poslancu Peitlerju, ker je glasoval za celjsko gimnazijo. Ta nezaupnica pa je brez pomena, ker je dotični občinski odbor v liberalnih rokah.

Praga, 15. julija. Odbor ustavovernih veleposestnikov je sklenil v sporazumljenju osrednjega volilnega odbora, da se ne bo udeležil dopolnilne volitve za državni zbor, ki se ima vršiti 27. t. m. v Budejovicah, in da bode tudi svojim volilcem svetoval, da se ne udeleže volitve.

Levov, 16. julija. Poljski listi vnovič pišejo, da je namestnik grof Badeni odločen za prihodnjega ministerskega predsednika, ter sporočajo, da bo v tem slučaju njegov naslednik grof Los.

Budimpešta, 15. julija. „Pol. Corr.“ poroča, da se poda ministerski predsednik Banffy za nekaj dni na Dunaj.

Sredeo, 16. julija. Ko je Stambulov večeraj zvečer ob 8. uri s Petkovom in jednim spremljevalcem zapustil zavezni klub, so ga napadli neznani sovražniki ter tudi spremljevalca ranili. Stambulov je težko ranjen na glavi in obeh rokah in leži v nezavesti. Pri preiskavi so našli na mestu zločinstva dva velika noža in dva samokresa. Zločincev ne morejo zaslediti. Dvomi se, da bi Stambulov še okrevail.

Madrid, 15. julija. V Zamori se je uprlo ljudstvo, ker se je kruh zelo podražil. Več orožnikov, ki so hoteli napraviti red, je ranjenih, in nekega radovedneža so ustrelili. Štirideset oseb je aretovanih.

London, 15. julija. „Reuters Office“ se iz Honkonga poroča, da je odšlo 7000 mož iz Tuatutia, glavnega mesta severne Formoze,

da napadejo črno zastavo pri Taiwanfoo. Boj se ima pričeti 20. julija. Poročila iz Tokao javljajo, da je tam sedaj vse mirno.

Foulard-svila 60 kr.

do gld. 3-35 meter, — japonska, kitajska itd. v najnovejših vzorcih in barvah, tudi črna, bela in barvena **Henneberg-svila** od 35 kr. do gld. 14-65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (ok. 240 razn. kakovosti in 2000 razn. barv, vzorcev itd.) **Poštnine in carine prosto na dom.** — Vzorec prosto na dom. — Dvojnati pismeni porto v Svico.

Tovarne za svilo G. Henneberg
44 c. in kr. dvorni zalagatelj, **Curich**. 17-9 2

Tuji.

14. julija.

Pri **Slonu**: Novak, Falkenheim, Oehme, Schwenda, Berger, Hopf z Dunaja. — Fellner iz Budimpešte. — Hirschler, Stackel, Göring iz Maribora. — Häri iz Varaždina. — Lavrenčič iz Postojne. — Helfer iz Berlina. — Žužek iz Knežaka. — Salamon iz Bukaresta.

Pri **Maliču**: Furiakovics, Nafe, Geissler, Sommer, Sochatry, Abeles z Dunaja. — Skala iz Vipave. — Scriver iz Slezvika. — Friedl iz Gradea. — Kukovec z Rakeka. — Knaflitsch, Nagy iz Vel. Kaniže. — Žiberer iz Sežane. — Kralj iz Trbovelj. — Baron Troux z Reke. — Wölfling iz Trsta. — Hieng z Rakeka. — Kuhn iz Curicha. — Blaschitz iz Brežice pri Ptuj.

Pri **Lloyd**: Wiedenhuber iz Laškega Trga. — Forte iz Šmarja. — Brosch z Dunaja. — Pakiž iz Ribnice. — Irgl iz Trbovelj. — Berdar z Brda.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
15	9. zvečer	735.1	18.9	sl. jzah.	jasno	
16	7. zjutraj 2. popol.	736.5 735.8	17.9 27.1	sl. sevž. sl. jug	skoro oblč. skoro jasno	48.6

Srednja večerajša temperatura 19.4°, za 0.8° pod normalom.

Vsebina 14. zvezka 1895:

1. Pavel Josip Šafarik. V spomin njegovega rojstva sestavi Fr. Vidic. (Konec). 2. Najlepši biser. Zložil Anton Hribar. 3. Zvečer. Zložil J. O. Golobov. 4. Kacijanar. Spisal Anton Medved. I. Zarja slave. (Drama v petih dejanjih.) Drugo dejanje. 5. Spomini tete Klare. (Povest.) Spisala Pavlina Pajkova. (Dalje.) 6. Pri sramotnem kamenu. (Povest.) Spisal Ivan Zupánc. 7. Celje in okolica. (Povestne in mestopisne črtice.) Poleg „Celjske Kronike“ i. dr. sestavi Andrej Fékonja. (Dalje.) 8. V znamenju miru in ljubezni. Spisal dr. Fr. L. 9. Iz belega Zagreba. Piše Janko Barle. 10. Književnost: Slovenska

književnost. Na platnicah: Darovi za Marijanišče. — Kresne ali ivanjske pesmi belokranjskih kresnic. (Zap. J. Barle.) (Konec.) Zrna ob poti. II. (Sp. dr. Fr. L. — Slike: 1. Nadvojvoda Ivan, dobrotnik Stajerskega t. l. 1859. 2. Campo vaccino (nekdanji Forum Romanum) v Rimu. Slikal Jernej Breenberg. 3. Ljubljana po potresu: Gosposke ulice. 4. Ljubljana po potresu: Podiranje hiše (št. 4) na Šentpetrski cesti. 5. Nj. veličanstvo cesar Franc Jožef I. 6. Viktor baron Hein, deželni predsednik kranjski. 7. Razvaline „Starega gradu“ celjskega. Fotogr. M. Helff. 8. Ljubljana po potresu: Delitev jedil na Križevniškem trgu.

Razprodaja.

Nikdar v življenju se ti ne ponudi več redka prilika, da bi dobil **samo za 2 gld.** krasne in prekoristne stvari. **35 komadov za le 2 gld.** in sicer:

1 jako elegantno pozlačeno uro z lepo verižico, točno 1 dobo, s triletnim poročtvom;
1 krasno kravato za gospode iz čiste svile;
1 krasna igla za kravato z umetnimi briljanti;
1 oficirska usnjata denarnica;
1 jako elegantna broška za ženske po pariški fagoni;
1 krasen prstan iz zlatoinimita z lepim kamenom;
1 krasno škaflijo za smodke;
1 krasno cevko za smodke;
3 komadi zelo krasnih mehaničnih napravnih gumb s ponarejenimi briljanti;
2 krasna gumba za zavrtnik s patentovanim oklepnikom;
2 double-gold gumba za manšete;
10 komadov finega angleškega pismenega papirja;
10 komadov finih angleških pismenih zavitkov;
Vseh teh 35 komadov krasnih stvari sem prisiljen dati za dosedaj nečuveno smešno ceno 2 gld.
Da izključim vsak dvom, izjavim, da je ura sama dvakrat toliko vredna. Ako bi ne prijala, se denar najradovoljnejše vrne tako da je za kupovalca vsak riziko izključen.
Vse to je dobiti, dokler je še kaj na razpolago, po poštnem povzetju po 345 10-9

krakovski razpošiljavniel ur

F. WINDISCH,
Krakovo, Meth-Strasse Nr. 12/F

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Medicinalno
olje iz kitovih jeter.
(Ribje olje.)

DORSCH

Priznano najbolje učinkujoče in pristne vrste, vedno sveže v zalogi. Steklenica z navodilom o porabi 60 kr., dvojna steklenica 1 gld., 12 malih steklenic 5 gld. 50 kr., 12 velikih steklenic 10 gld.
Dobiva se pri 563 37

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.
Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, VIII.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, III.

Št. 20.286.

Razglas.

442 3-1

Radi mestne regulacije bo c. kr. višji geometer gospod Teodor Berger te dni mesto Ljubljano na novo zmeril.

Čč. p. n. posestniki zemljišč se zategadelj opozarjajo, da v ta namen postavljena trigonometriška znamenja in signale puščajajo nepoškodovana, dovoljujejo dotičnim funkcionarjem pristop na svojo posest in dajo tudi eventualna pojasnila o svojih posestnih razmerah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

11. dan julija 1895.

Županov namestnik: Vončina s. r.

Različne rastline, korenine,
166 37
lubje in semena kupuje

Adolf Hauptmann v Ljubljani, Sv.
Petra cesta 41.

Dunajska borza.

Dne 16. julija.			Dne 15. julija.		
Skupni državni dolg v notah			4% državne srečke l. 1854, 250 gld.		
Skupni državni dolg v srebru			5% državne srečke l. 1860, 100 gld.		
Avstrijska zlata renta 4%			Državne srečke l. 1864, 100 gld.		
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron			4% zadolžnice Rudolfove železn. po 200 kron		
Ogerska zlata renta 4%			Tisine srečke 4%, 100 gld.		
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron			Dunavske vravnjavne srečke 5%		
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.			Dunavsko vranavno posojilo l. 1878		
Kreditne delnice, 160 gld.			Posojilo goriškega mesta		
London vista			4% kranjsko deželno posojilo		
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.			Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%		
20 mark			Prioritetne obveznice državne železnice		
20 frankov (napoleonodor)			" " južne železnice 3%		
Italijanski bankovci			" " južne železnice 5%		
C. kr. cekini			" " dolenskih železnice 4%		
			Kreditne srečke, 100 gld.		
			4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.		
			Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.		
			Rudolfove srečke, 10 gld.		
			Salmove srečke, 40 gld.		
			St. Genois srečke, 40 gld.		
			Waldsteinove srečke, 20 gld.		
			Ljubljanske srečke		
			Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.		
			Akcijske Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.		
			Akcijske tržaškega Lloyda, 500 gld.		
			Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.		
			Dunajskih lokal. železnice delniška družba		
			Montanska družba avstr. plan.		
			Trboveljska premogarska družba, 70 gld.		
			Papirnih rubljev 100		

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.